

poëzieCentrum

Christoph W. Bauer

---

1 • 5
1

versopolis

Christoph W. Bauer
11.12.1968
Oostenrijker / Austrian

1 • 5
1

www.cewebe.com

2	<i>als een vreemde kwam ik...</i>	14	<i>de eerste weg leidde...</i>
3	<i>as a stranger I arrived...</i>	15	<i>the first path led...</i>
3	<i>fremd bin ich eingezogen...</i>	16	<i>der erste weg lenkte...</i>
4	<i>de mobiliteit van water...</i>	18	<i>lopen helpt...</i>
5	<i>the mobility of water...</i>	19	<i>walking helps...</i>
5	<i>die mobilität des wassers...</i>	19	<i>gehen hilft...</i>
6	<i>dronken van brouwsel...</i>	20	<i>een inventaris van gemis...</i>
7	<i>filled up with booze...</i>	21	<i>the night writes me...</i>
7	<i>abgefüllt met gebräu...</i>	22	<i>ein inventar des mangels...</i>
8	<i>beurs van de pijn...</i>	24	<i>langsheen de rivier...</i>
9	<i>trashed by pain...</i>	25	<i>we often walk along...</i>
9	<i>vom schmerz verdroschen...</i>	25	<i>am fluss entlang...</i>
10	<i>misschien nog steeds...</i>	26	<i>mijn beminnen mijn haten...</i>
11	<i>perhaps still too many...</i>	27	<i>my love my hate...</i>
11	<i>vielleicht immer noch...</i>	27	<i>mein lieben mein hassen...</i>
12	<i>da mi basia mille deinde centum...</i>	28	<i>komaan villon kom praat...</i>
13	<i>da mi basia mille deinde centum...</i>	29	<i>tell me villon come talk...</i>
13	<i>da mi basia mille deinde centum...</i>	29	<i>sag an villon komm sprich...</i>
		30	<i>ach ja villon...</i>
		31	<i>oh yes Villon...</i>
		31	<i>ach ja villon...</i>

als een vreemde kwam ik
onder mijn huid, dat
is nog het meest precieze
wat je ervan zeggen kunt

mijn beeld in de spiegel
wordt nooit vertrouwd
je hoort me niet klagen
het had erger gekund

mijn brein volgepompt
met de drug van hunkeren
met hersenschimmen
die de winter verpulveren

mijn blik heeft zich
naar de kamer gebogen
om de deur niet uit
het oog te verliezen

zit ik in mezelf
met de rug tegen de muur
en doe alsof er
geen alternatief is

paspoort en valiezen
hou ik bij de hand
als een gast in mijn
lichaamseigen huis

geen idee waarom
ik zo leef, ik weet
alleen: als een vreemde
ga ik er weer uit

as a stranger I arrived
under my skin
expressing it like this
is most concise

my image in the mirror
always unfamiliar
I won't complain
it's better so than otherwise

the brain pumped full
with drugs of yearning
with fancies
powders to defy the frost

my gaze has bent the room
to fit the mind
to keep a close watch
on the door

I sit myself
my back against the wall
behave as if it had
to come to that

passport and luggage ready
all in all
a paying guest
inside my body's hut

not knowing what would
make me live like that
I just know this:
a stranger I depart

fremd bin ich eingezogen
unter meine haut
so lässt sich das
am anschaulichsten sagen

im spiegel das visavis
es bleibt unvertraut
besser so als anders
kein grund zu klagen

das hirn vollgepumpt
mit sehnsuchtsdrogen
mit chimären die
den winter pulverisieren

der blick hat sich
den raum zurechtgebogen
um die tür nicht aus
den augen zu verlieren

sitze ich in mir
mit dem rücken zur wand
tu so, als hätte es sich
zwangsläufig ergeben

die koffer griffbereit
den pass in der hand
wie ein schlafgänger
im körpereigenen haus

keine ahnung was mich
treibt so zu leben
ich weiß nur eins:
fremd zieh ich wieder aus

de mobiliteit van water
zou te huur moeten zijn
als vloeibaar geworden leven
zonder vaste woonplaats
de gestrande dorpen verlaten
en wegschuifelen naar zee
om weer land te zien
waar de nacht alles wat fonkelt
aan de vissen voert
voor wie je een wereld bent en
noodzakelijk voor hun wezen
om nog te zwijgen
over het verlangen te verdwijnen
en werkelijk ten hemel
op te stijgen

Christoph W. Bauer

the mobility of water
ought to be offered for hire
as life becomes fluid with
changing addresses
to leave the stranded villages
and roll oneself out of the sea
to land on one's feet again
where the night feeds all
glittering to the fishes
for whom one a world and
essential to their nature
to say nothing
of the prospect of vanishing
and really rising up
heavenwards

---

die mobilität des wassers
müsste man mieten können
als verflüssigtes leben mit
wechselndem wohnsitz
die gestrandeten dörfer verlassen
und sich rauswälzen aufs meer
um wieder land zu sehen
wo die nacht alles gefunkel
an die fische verfüttert
denen man eine welt und
unentbehrlich ihrem wesen
ganz zu schweigen
von der sehnsucht abzudampfen
und wirklich aufzusteigen
himmelwärts

dronken van brouwsel laat ik de zon deserteren
en ga naar de maan mijn gedresseerde
onweten uitgebreed

onder druk van absoluut geplaatste leestekens
die mijn kijken scheiden en
demarcatielijnen trekken alsof

poëzie op visa aangewezen was buiten
beplante mondprovincies het speeksel geen stroom
nevelslierten achter slagbomen geen lied hadden

Christoph W. Bauer

filled up with booze I let the sun desert
and get lost to the heavens my
disciplined thunderings hatched

in the constraint of absolutely set signs that
part my perception and
draw demarcating lines as

if poetry relied upon visa beyond
cultivated mouthprovinces the saliva no flux
veils of mist behind barrier gates had no song

---

abgefüllt mit gebräu lass ich die sonne desertieren
und geh den himmeln flöten meinen
dressierten gewittern ausgebrütet

im zwang absolut gesetzter zeichen die mir
das schauen scheiteln und
demarkationslinien ziehen als

wäre poesie auf visa angewiesen außerhalb
bepflanzter mundprovinzen der speichel kein fluss
hätten nebschleier hinter schlagbäumen kein lied

beurs van de pijn glijd ik over de cover ijslandse
impressies van een der bladen in de wachtkamer
van mijn tandarts naar het welige noorden van de dichters en
soortgelijke streken waar de toornige thor in de diepten
van maritieme steppen met het slangenmonster vocht eer hij
met zijn kornuiten in de hallen van de reus aan de dis
werd genood waarna de skalden de wereldbranden verkonden
vanuit de zee omhoog naar schemering omgewrongen
uit de maren in gif spuwend getier eeuwen later loskwam

Christoph W. Bauer

trashed by pain I slide over the cover icelandic
impressions of one of the magazines in my dentist's
waiting room into the luxuriant north of the poets and
roughly those parts where the wrathful thor battled
the monster serpent in the depths of maritime steppes
ere he was bidden to feast with this equals in the halls of giant
whereafter the scalds herald the burning of worlds
that arose from the sea twisted to twilight emerged
from the tales in venom-spewing uproar centuries later

---

vom schmerz verdroschen rutsche ich übers cover isländische
impressionen eines der magazine im wartezimmer
meines zahnarztes in den üppigen norden der dichter und
jene ungefähren breiten wo der zornige thor in den tiefen
maritimer steppen mit dem ungeheuer schlange sich schlug
eh er mit seinesgleichen in den hallen des riesen zum gelage
geladen in dessen folge künden die skalden der welten brand
vom meer herauf zog in dämmerung zurecht gebogen sich aus
den mären löste in gift speiendem getöse jahrhunderte später

misschien nog steeds te veel redenen
om mijn koffers uit te pakken en de gedachten
aan ballingschap weer naar de voordrachten
van anderen weg te sturen met van alle
verwachting ontdane ogen en geroutineerde
droomopzegging het is toch maar sneeuw
die valt even nuchter als mechanisch
als een blik uit het raam
op de plek van mijn keuze

Christoph W. Bauer

perhaps still too many reasons to
unpack my bags and dismiss the thoughts
of exile again to the speech of
others with eyes emptied of
expectation and routine recitals
of dreams after all it's just snow it
falls dispassionate and mechanical
as a glance from the window
onto the place of my choice

---

vielleicht immer noch zu viele gründe
die koffer auspacken und die gedanken
an ein exil wieder ins sprechen anderer
zu entlassen mit jeder erwartung
entrümpelter augen und routiniertem
träumeaufsagen ist ja nur schnee der
fällt so nüchtern wie mechanisch
wie ein blick aus dem fenster
auf den ort meiner wahl

da mi basia mille deinde centum*

op een reis naar firenze
jij slaapt en ik volg jouw
ademhaling wil die vangen in
een perpetuum mobile zoals een
vers er een kan zijn valerio catullo
schijnt binnen in de coupé
voorbij de aeroporto di verona
begin ik je te kussen alsof
je had gezegd *da mi basia
deinde centum dein mille altera*
ik ben de ene ben de andere
ik heb vele maskers maar in
santa maria novella doen al
mijn lippen behoorlijk zeer

* noot vertaler: geef me duizend kussen, daarna honderd — Catullus

da mi basia mille deinde centum

on a trip to Florence you
sleep and I follow your
breathing wish you were in a
perpetuum mobile like a verse
can be Valerio Catullo
shines into our convertible
past the airport of Verona
I start kissing you as if
you'd said *da mi basia
deinde centum dein mille altera*
I am one I am another
have many masks yet in
Santa Maria Novella all
my lips are quite sore

---

da mi basia mille deinde centum

auf einer fahrt nach florenz du
schläfst und ich folge deinen
atemzügen wünsche sie in ein
perpetuum mobile wie ein vers
eines sein kann valerio catullo
leuchtet herein ins coupé
vorbei am aeroporto di verona
fange ich an dich zu küssen als
hättest du gesagt *da mi basia
deinde centum dein mille altera*
ich bin einer bin ein anderer
habe viele masken doch in
santa maria novella sind alle
meine lippen ziemlich wund

de eerste weg leidde ons dentro al cuore
della città zo beschreef de hotelhouder
de ligging van ons verblijf een weids bed

dat in de kamer niet meer beweging
toeliet dan we zelf wilden maken
voor de spiegelkast een zoals horatius

wellicht inspireerde tot fantasieën
waarvoor wij niet onderdeden
we ontdekten bij elkaar continenten

en in hun uitlopers toschaans
licht dat onze ogen inlijstte
in de kleuren van boticelli

als zefieren omkringelden we
haar die uit meerschuim geboren
in de uffizzi je zei we hangen

in de dagen richten met adembeelden
galerieën in ik wist al wie ze ziet
zal ons om dit elkaar benijden

the first path led us *dentro al cuore*
della città as the receptionist called the site
of our hotel a sprawling bed

that didn't let us move around our room more
than we wanted to in front of
the mirrored closet like what

might have animated Horatio to fantasize
we didn't remain indebted to them
discovering each other's continents

and in their peninsulas of Tuscan
light that hit our eyes
in Botticelli's colors

turned into zephyrs we tumbled
around objects born of *meerschaum*
in the *Uffizi* you said we're hanging

in the days arranging hoarfrost pictures
in Galleries I knew whoever saw her
would envy us for having each other

der erste weg lenkte uns *dentro al cuore
della città* so beschrieb der hotelier die lage
unserer bleibe ein ausladendes bett

das im zimmer nicht mehr bewegung
zuließ als wir von uns verlangten vor
spiegelverkleidetem schrank wie er

horaz angeregt haben mag zu fantasien
denen wir nichts schuldig blieben
entdeckten wir aneinander kontinente

und in ihren ausläufern toskanisches
licht das unsere augen rahmte
in den farben botticellis

zu zephyren geworden umwirbelten wir
die meerschaumgeborene
in den uffizien du sagtest wir hängen

in den tagen richten uns mit atembildern
galerien ein ich wusste wer sie sieht
wird uns umeinander beneiden

lopen helpt met jou lopen nog meer
urenlang zijn we onderweg onze
stappen lijken in elkaar over te gaan
in hetzelfde ritme zetten ze vaart
achter ons eender waarheen de wegen
leiden sowieso naar ons zelf terug
met zoollengtes zouden we een eiland
kunnen afmeten van gedachten meeuwen
vouwen papier heb ik genoeg om huizen
te bouwen leg jij er je woorden bij
en je adem om de ramen te openen

Christoph W. Bauer

walking helps walking with you yet more
for hours we've been on our way our
steps seem to be falling for each other
to be in the same rhythm driving
us on no matter where our path
leads back to ourselves anyway
with sole-steps we could measure ourselves
out an island of thought seagulls
folding paper I have enough to build houses
you add your words to them
and your breath to open the windows

---

gehen hilft mit dir gehen noch mehr
stundenlang sind wir unterwegs unsere
schritte scheinen einander verfallen
zu sein im gleichen rhythmus treiben
sie uns voran egal wohin die wege
führen ohnehin auf uns selbst zurück
mit sohlenlängen könnten wir uns eine
insel ausmessen aus gedanken möwen
falten papier hab ich genug um häuser
zu bauen gibst du deine worte dazu
und deinen atem die fenster zu öffnen

een inventaris van gemis schrijft de nacht voor me
op de muren van een hotelkamer ergens
rococobehang en naorlogs meubilair wat
een combinatie hoor ik je zeggen in de badkamer
rol ik het kleedje opzij waarvan je gruwen zou
en ik weet zonder kousen zette je hier

geen voet wat ik mis is je manier van
lopen een heupzwaai waarom de bruiden
van de dichters je benijden lesbia delia en hoe
ze ook heetten modellen voor de prosodische
wip maar jij strijkt je rok met vingers
glad ik mis je slapeloze handen en hun
vrijpostigheid waarmee ze me verkennen met
mijn jas nog aan laat ik me in de kussens vallen
en zie jou het bed betasten het raakt mijn
koude kleren niet dat de douchekraan lekt

en toch trek ik mijn wenkbrauwen op om
wat dichterbij jou te zijn wat ik mis is
het wisselende temperament van je ogen het
meest hun ochtendlijke droomdronkenschap
pak de telefoon heb een taxi nodig naar
het station kom nog met de nachttrein naar jou

the night writes me an inventory of shortcomings
on the walls of a hotel room somewhere
rococo wallpaper and postwar-era furniture what
a combination I hear you say in the bath
I roll away the matt you would find gruesome
and I know without stockings you wouldn't

take a step here what I miss is the way you
walk a swing of the hips which the wives
of the poets envy Lesbia Delia and whatever
they're all called models for the prosodic
screw but you smoothen your skirt with fingers
I miss your sleepless hands and
their audacity in exploring me my
jacket still on I sink back into the pillow
and see you checking the bed it irritates
me as little as the dripping shower head

and yet I lift an eyebrow to get
a little closer to you what I miss is the
changing temperament of your eyes
most of all their morning dream-drunkenness
pick up the telephone need a taxi to the
train station take the night-train to see you

ein inventar des mangels schreibt mir die nacht
an die wände eines hotelzimmers irgendwo
rokotapeten und nachkriegsmobiliar was für
eine kombination höre ich dich sagen im bad
rolle ich die matte beiseite vor der dich ekeln
würde und ich weiß unbestrumpft machtest du

hier keinen schritt was mir fehlt ist deine art zu
gehen ein hüftschwung um den dich die bräute
der dichter beneiden lesbia delia und wie sie
nur alle hießen vorlagen zum prosodischen
fick du aber streifst den rock mit fingern
glatt deine schlaflosen hände fehlen mir und
ihr fürwitz mit dem sie mich erkunden die
jacke noch an sinke ich in die polster zurück
und sehe dich das bett betasten es kratzt
mich so wenig wie der duschhahn der tropft

und doch hebe ich genervt die braue um dir
ein bisschen näher zu sein was mir fehlt ist das
wechselnde temperament deiner augen am
meisten ihre morgendliche traumtrunkenheit
ein griff zum telefon brauche ein taxi zum
bahnhof fahr noch mit dem nachzug zu dir

Christoph W. Bauer

langsheen de rivier zoals zo vaak we lopen
in de sporspletten van de seizoenen
praten de vorst van ons weg
en de bladeren weer aan de bomen
hebben een toehoorder hij roept ons

tot elkaar in hem vloeien alle rivieren
die ons bijeenrapen en elk woord dat
we spreken neemt hij mee op zijn vaart
stroomt weg in de beloften van het
beminnen nodig hebben missen in

de talen die we hebben uitgevonden
de enige die ze kan overzetten
stroomafwaarts tot in de hemel we
vallen uit de wolken uit alle woorden
in de beken de rivieren de zee

Christoph W. Bauer

we often walk along the riverbank
in the ruts of the seasons
talking the frost out of our way
and the leaves back onto the trees
have a listener he's calling us

unto each other unto him all rivers flow
that gather us and each word
that we say he takes on his trip
flowing away in the oaths of
love need missing in the

languages we've invented ourselves
the only one who can transport them
down the currents up to the skies we
fall the clouds of all the words
and into the creeks the rivers the sea

---

am fluss entlang wie so oft wir gehen
in den spurrinnen der jahreszeiten
reden uns den frost aus dem weg
und die blätter wieder an die bäume
haben einen zuhörer er ruft uns

ineinander in ihm fließen alle flüsse
die uns auflesen und jedes wort das
wir sagen nimmt er mit auf die fahrt
strömt dahin in den schwüren vom
lieben brauchen vermissen in den

sprachen die wir uns erfunden haben
der einzige der sie übersetzen kann die
ströme hinab den himmel hinauf wir
fallen den wolken aus allen worten
und in die bäche die flüsse das meer

mijn beminnen mijn haten mijn ertussenin jij
zeg wat bloeit er nu uit onze zinnen
waar al het gezamenlijke afgepeld wordt
tot een kern die nog slechts een ik ommantelt
draag je de zwartberookte woorden terug
in mijn longen en hoe zou ik jou
de verzuimde uren terug kunnen geven
nooit grepen catullus' verzen me meer aan
dan vandaag waarom vraag je misschien ik weet
het niet en voel dieper de spijker crucifix

Christoph W. Bauer

my love my hate my being in the middle you
tell me what's budding in our sentences now
where all in common is reduced to
a core that is only covered with an ego
you carry the smoke-blackened words
back into my lungs and how could I
give you back the lost hours
never more moved by Catullus' verses was I than
today why you ask maybe I don't know
yet feel the nail ever deeper crucifix

---

mein lieben mein hassen mein mittendrin du
sag was blüht uns jetzt aus den sätzen
wo alles gemeinsame sich zurückschält in
einen kern der nur noch ein ich ummantelt
trägst du mir die rauchgeschwärzten worte
in die lunge zurück und wie könnte ich
dir die versäumten stunden wiedergeben
nie gingen mir catulls verse näher als
heute warum fragst du vielleicht ich weiß
es nicht und fühl tiefer den nagel kruzifix

komaan villon kom praat met mij
wat te doen in het ergste geval ik
hang in de echo van mijn woorden
kan mezelf al niet meer horen

wat diep in mijn keel snijdt
is een lied van herkomstmerken de
vrucht van de angst amygdala drijft
ons beiden voor zich uit niet lang

over thuis willen we zwetsen
in onderwezijn zit de toekomst dus
volg ik de vliegbanen van de amandel
als vagant in jouw verzen soms

balladesk soms vol van pathos
bengel ik in de bange strop hoe zwaar
mijn reet om mijn nek toch weegt
ik voel het villon kom praat met mij

tell me Villon come talk to me
what's to be done when all's lost I'm
hanging in the echo of my words can't
bear to hear myself anymore

what cuts deep into my throat
is a song of signs of origin the
fruit of fear amygdala drives
us both ahead of it not long

we want to ramble about home
the future lies in travelling so
I follow the flight paths of the almonds
as a vagrant in your verses now

balladesque now pathos laden
I'm hanging in the fearful loop how
heavy my ass weighs down my neck
I feel it Villon come talk to me

---

sag an villon komm sprich mit mir
was tun wenn alle stricke reißen ich
häng im echo meiner worte kann
mich selbst schon nicht mehr hören

was tief in meine kehle schneidet
ist ein lied aus herkunftszeichen die
frucht der furcht amygdala treibt
uns beide vor sich her nicht lang

von heimat wollen wir schwafeln
im unterwegssein da ist zukunft so
folge ich den flugbahnen der mandel
als vagant in deinen strophen mal

balladesk mal pathoschwanger
baumle ich in angstgelegter schlinge wie
schwer mein arsch am hals doch wiegt
ich spürs villon komm sprich mit mir

ach ja villon en nog iets
bij het oude is alles gebleven
de honden blaffen elkaar bijeen tot meute
    en keren als wolven terug
wie nu vrouw en kinderen kust
is morgen al een moordenaar
wie zich zo zeer op waarheid beroept
    die liegt een beetje echter
dan blijf ik liever galgenaas
op voorhand berekenbaar
aan goede redenen heb ik lak
    maar de slechte neem ik mee en
zoek de sneeuw van vorig jaar
van dichtersclub naar dichterszuip
ook onze gilde verandert nooit
    te veel mislukte gedichten
te veel regels als deze
alors mon frère ik zeg adieu
je pense que tout est dit

Christoph W. Bauer

oh yes Villon there's something else
everything's like olden times
the dogs are barking in a pack
    and coming back as wolves
today's man kisses wife and children
tomorrow he's a murderer
yet he who wants the truth alone
    he lies a little truer
I'd rather be the hangman's rope
explicit from the onset
don't give a damn for good reasons
    yet I use the bad ones and
look for water under the bridge
from writers' circle to writers' binge
our profession never changes
    too many misshapen poems
too many verses like these
alors mon frère l'll say adieu
je pense que tout est dit

---

ach ja villon da wär noch was
beim alten ist alles geblieben
die hunde bellen zur meute sich
    und kehren als wölfe wieder
wer heute frau und kinder küsst
ist morgen schon ein mörder
wer so sehr auf wahrheit pocht
    der lügt ein bisschen wahrer
da bleib ich lieber galgenstrick
von vornherein berechenbar
auf gute gründe pfeife ich die
    miesen aber nehm ich mit und
such den schnee vom letzten jahr
von dichtertreff zu dichtersuff
auch unsre zunft ändert sich nie
    zu viele missglückte gedichte
zu viele zeilen wie diese
alors mon frère ich sag adieu
je pense que tout est dit

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

© original poems: Christopher W. Bauer

© translations into Dutch: Hilde Keteleer

© translations into English: Alfred Tamerl (p. 5, 7, 9, 11), Renée von Paschen (p. 13, 15, 19, 21, 25, 27, 29, 31) and students of the Innsbruck University (p. 3)

The poems on p. 5, 7, 9 and 11 have already been published in *die mobilität des wassers müsste man mieten können, Gedichte* (Haymon Verlag, 2001); the poems on p. 13, 16, 19, 22, 25 and 27 in *mein lieben mein hassen mein mittendrin du* (Haymon Verlag, 2011); the poems on p. 29 and 31 will appear in *die flugbahnen der mandel, unveröffentlicht* (Haymon Verlag, 2015).

No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from Poëziecentrum vzw, Vrijdagmarkt 36, 9000 Ghent, Belgium.

Graphic design: Jeroen Wille & Ruud Ruttens

Print: Drukkerij De Windroos, Beernem

D/2015/3962/8

ISBN 978–90–5655–226–8

www.poeziecentrum.be

www.versopolis.com

VERSOPOLIS

where
poetry
lives

With the support
of Creative Europe
Programme of the
European Union

Christoph W. Bauer werd in 1968 geboren in Kolbnitz, Karinthië. Hij groeide op in Lienz en Kirchberg (Tirol) en woont momenteel in Innsbruck. Zijn werk werd bekroond met de Prijs van de Academie van Graz (2001), de Reinhard-Priessnitz-Prijs (2001) en de Prijs voor Dichtkunst (2002) van de stad Innsbruck. In 2002 ontving hij de Publieksprijs van de Ingeborg-Bachmann-prijs (2002) in Klagenfurt. Christoph W. Bauer was ook hoofdredacteur van het literair tijdschrift Wagnis. Bauer stelt dat zijn werk een voortzetting is van bestaande tradities. Hij identificeert zichzelf met de “poeta legens”, een dichter die de onderwerpen van de wereldliteratuur verandert, vernieuwt en er op verder bouwt. De voorbije jaren publiceerde hij onder meer *Mein lieben, mein hassen, mein mittendrin du* (poëzie, Haymon, 2011) en *In einer Bar unter dem Meer* (verhalen, Haymon, 2013).

Christoph W. Bauer was born 1968 in Kolbnitz / Carinthia. He grew up in Lienz and Kirchberg in Tyrol and is currently living in Innsbruck. His works have been awarded with the Prize of the Academy of Graz (2001), with the Reinhard-Priessnitz-Prize (2001) and the Prize for Lyricism by the city of Innsbruck (2002). Furthermore he was honored with the Audience Award of the Ingeborg-Bachmann-Prize (2002) in Klagenfurt. Christoph W. Bauer was also chief editor of the literary journal “Wagnis”. Christoph W. Bauer explains his work as a continuation of existing traditions. He identifies himself with a “poeta legens”, who finds, changes, renews and continues topics from the world literature. Book publications since 1999, among others: “mein lieben, mein hassen, mein mittendrin du”, poems, Haymon, 2011 and “In einer Bar unter dem Meer”, stories, Haymon, 2013.

Christopher W. Bauer (1968, Oostenrijk) is een van de veelbelovende dichters die werden geselecteerd voor Versopolis, een project dat de Europese uitwisseling van veelbelovend dichttalent wil bevorderen.

Versopolis is een samenwerkingsverband van 11 poëziefestivals en literaire organisaties uit verschillende landen van de EU. Versopolis promoot de fysieke uitwisseling van veelbelovend dichttalent op Europese poëziefestivals en bouwt een digitaal platform uit waar het brede publiek kan kennismaken met de geselecteerde dichters en de deelnemende partnerorganisaties.

Tijdens het eerste projectjaar zal Versopolis 55 Europese auteurs en hun poëzie promoten onder het motto 'where poetry lives'.

De Vlaamse partner van Versopolis is Poëziecentrum dat in samenwerking met Felix Poetry Festival vijf dichters uit de Versopolis poule op het jaarlijkse festival voorstelt.

Christopher W. Bauer (1968, Austria) is one of the promising poets selected for Versopolis, a project that aims to promote the exchange of poetic talent in Europe.

Versopolis is a collaborative venture of 11 poetry festivals and literary organisations from various EU countries. Versopolis promotes the physical exchange of poetic talent at European poetry festivals and is developing a digital platform where the public at large can get acquainted with the poets selected and the participating partner organisations.

During the first year of the project, Versopolis will promote 55 European authors and their poetry under the motto 'where poetry lives'.

The Flemish partner of Versopolis is Poëziecentrum which, in collaboration with the Felix Poetry Festival, will be presenting five poets from the Versopolis group at the annual festival.